

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 26/2011-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. D. C., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. D. C., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 164/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2010 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti T., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. D. C., s. r. o., B., konajúcou prostredníctvom konateľky a advokátky JUDr. D. C., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 164/2008.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla, «že dňa 8. 12. 2004 podal na Okresnom súde Trnava žalobný návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorý okresný súd následne vydal dňa 19. 5. 2005 tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 661 219,-, Sk (21 948,45 €) v konaní vedenom pod sp. zn.: 24 Ro 267/2004. Následne tým istým súdom bol uvedený platobný rozkaz zrušený a vec bola preradená do registra „C“ pod sp. zn.: 17 C 68/2006. Vo veci sa dňa 7. 9. 2006 konalo pojednávanie, ktoré Okresný súd v Trnave odročil na deň 10. 10. 2006. Dňa 10. 10. 2006 sa konalo na Okresnom súde v Trnave ďalšie pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito. Na základe zákona č. 511/2007 (ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 371/2004 o sídlach a obvodoch súdov SR) prišlo ku zmene príslušnosti súdu a toho času je konanie o žalobnom návrhu sťažovateľa voči žalovanému V. B. vedené pred Okresným súdom Piešťany pod sp. zn.: 5 C 164/2008. Sťažovateľ doručil naposledy Okresnému súdu v Trnave podanie z 13. 9. 2006. Od ostatného pojednávania, ktoré sa konalo dňa 10. 10. 2006 na Okresnom súde v Trnave neuskutočnil ani Okresný súd v Trnave ani Okresný súd v Piešťanoch žiaden Procesný úkon vo veci, teda od 10. 10. 2006 sú súdy vo vyššie uvedenej veci nečinné, teda konanie vedené pred Okresným súdom v Piešťanoch pod sp. zn.: 5 C 164/2008 nebolo do dnešného dňa právoplatne skončené.»

Sťažovateľka sa domáha „vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn.: 5 C 164/2008, prikázania konať mu v konaní vedenom pod uvedenou spisovou značkou bez zbytočných prietáhov a v zmysle ust. § 56 ods. 4 zák. č. 38/1993 Z. z. aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 22 000 €. Priznanie finančného zadosťučinenia odôvodňuje predovšetkým dĺžkou časového obdobia, ktoré uplynulo od posledného pojednávania vo veci a teda od posledného procesného úkonu všeobecného súdu (viac ako 4 roky), dĺžkou časového obdobia, ktorá uplynula od doručenia žalobného návrhu žalobcu na všeobecný súd, ďalej skutočnosťou, že v namietanom konaní nejde o vec skutkovo alebo právne zložitú, žalovaný nikdy

nerozporoval právny dôvod nároku a jeho výšku. Sťažovateľ si uplatnil peňažný nárok v roku 2004 v pomerne vysokej výške 21 948,45 € a to v čase, keď žalovaný podnikal. Žalovaný však už ukončil svoje podnikanie a teda skutočné vymoženie nároku sťažovateľa od žalovaného bude s ohľadom na zánik zdroja príjmov u žalovaného sťažené, ak nie nemožné. Zbytočnými prietahmi v konaní umožnil všeobecný súd žalovanému, aby sa zbavil majetku, z ktorého by sa mohol sťažovateľ domáhať vymoženía svojej pohľadávky a naviac uplynuli všetky lehoty na prípadnú odporovateľnosť právnych úkonov žalovaného ako dlžníka (ust. § 42a a nasl. Obč. zákonníka) podľa ktorého sa veriteľ môže domáhať, aby súd určil, že dlžnikové právne úkony sú voči nemu neúčinné v lehote troch rokov od uskutočnenia úkonov a len za predpokladu, že pohľadávka veriteľa je vymahateľná, teda judikovaná – právoplatne rozhodnutá).“.

Sťažovateľka sa domnieva, že „... dovŕšiť ochranu porušeného základného práva je možné len prostredníctvom finančného zadosťučinenia, pretože ide o prípad, ktorý si vyžaduje vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva ale aj priznanie finančného zadosťučinenia (IV. ÚS 210/04)“.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo obchodnej spoločnosti T., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 164/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 164/2008 konal bez zbytočných prietahov.

3. Obchodnej spoločnosti T., s. r. o., priznáva finančné zadosťučinenie v sume 22.000,- € (slovom dvadsaťdvatisíc eur), ktoré je jej Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky je povinný uhradiť obchodnej spoločnosti T., s. r. o. trovy konania v sume 254,88 € (slovom dvestopäťdesiatštyri eur a osemdesiatosem centov) na účet jej právneho zástupcu Advokátska kancelária JUDr. D. C., s. r. o., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o ústavnom súde) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané zjavne neoprávnenou osobou, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípadoch sťažností podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorými sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje, aby preukázali využitie právneho prostriedku ochrany, na uplatnenie ktorého majú právo podľa § 3 ods. 7 a § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), t. j. podanie sťažnosti predsedovi príslušného všeobecného súdu.

Ústavný súd totiž považuje sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch za účinný prostriedok ochrany takých základných práv, ktoré súvisia so základným právom na súdnu ochranu, ako aj so základným právom na konanie bez zbytočných priet'ahov. Účinnosť takéhoto právneho prostriedku ochrany pred zbytočnými priet'ahmi v súdnom konaní potvrdzuje aj znenie zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý vo viacerých ustanoveniach zdôrazňuje povinnosť sudcu konať bez zbytočných priet'ahov a ustanovuje za také priet'ahy aj disciplinárnu zodpovednosť [§ 2 ods. 2, § 30 ods. 4, § 52 ods. 1, § 116 ods. 1 písm. b) a § 118 ods. 1 citovaného zákona]. Podobne aj zákon o súdoch v § 64 ods. 1 ustanovuje, že „Účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené priet'ahy v konaní...“. V zmysle prvej vety druhého odseku citovaného zákonného ustanovenia „Orgán, ktorý vybavuje sťažnosť, je povinný na účel zistenia stavu veci prešetriť všetky skutočnosti.“.

Napokon podľa tretieho odseku predmetného zákonného ustanovenia „Ak orgán poverený vybavovaním sťažností zistí, že sťažnosť je dôvodná, prijme ju a zabezpečí vykonanie opatrení na odstránenie nedostatkov, ak je potrebné, vyvodí za vzniknuté nedostatky voči zodpovedným osobám dôsledky.“.

V súvislosti s uvedeným ústavný súd poznamenáva, že vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1

ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka zastúpená kvalifikovanou právnou zástupkyňou nepreukázala, že pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy podala sťažnosť podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch, t. j. nepreukázala, že vyčerpala všetky právne prostriedky ochrany základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého vyslovenia porušenia sa domáha.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľky z dôvodu neprípustnosti (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2011